

Brýle inspirované padesátými léty, s listopadovou úvahou

23. 11. 2012

Troje brýle na obrázcích odkazují na padesátá léta. Byly oceněny na letošní soutěži o brýlový design v Hongkongu.

Brýle **Mag Type** a inspirovaly se starým typem psacího stroje

Zdroj: ZED_COMM

První z nich nesou název **Mag Type** a inspirovaly se starým typem psacího stroje. Brýle nemají šroubky, jak je patrné z obrázku, ale mají speciální ohebný typ kloubu.

Brýle nazvané **Choi Lan Kang Fa** propojují dva světy - západní a ten čínský. Západní typem brýlí (kočičí oči), čínský zdobností - říká se jí cloisonné a jde o techniku, kdy předmět vypadá jako hladký a porcelánový, ve skutečnosti však jde o smalt kladený postupně na kov. Výsledkem jsou vysoce zdobné brýle.

Design brýlí **Catch** našel inspiraci v kancelářských sponkách. Stranice lze lehce nacvaknout. Nosník i barvy jsou reminiscencí čtyřicátých a padesátých let.

Kulturní listopadová odbočka od světa brýlí. Přesuňme se k padesátým létům v tuzemsku v nebrýlovém světě. Pokud jste ještě neviděli film **Ve stínu** (jehož hlavní promítací vlna již proběhla), doporučujeme vám nepřijít o jeho projekci na velkém plátně. Byla by to škoda, protože tento český snímek je výjimečný, krásný a mrazivý zároveň - dějem i ztvárněním.

Je to film, po kterém si začnete vážit hrdinů, nebo se začnete tázat, kdo je pro vás hrdina. Nejzajímavější hrdinové bývají obvykle ti málomluvní, zaťatí, ryze mužští - přesně jako kapitán Hakl v podání Ivana Trojana v tomto snímku. Jeho postavě fandíte až do poslední chvíle, i když se o ni bojíte (a vzpomenete si u ní mimoděk jako protiklad na postavu a na osud Teremina, kterou ztvárnil na divadle a která se rozhodovala jinak). Škála hrdinů je široká - podle lidských povah. Ženské hrdinky bývají obvykle ty vytrvalé, nezločné, tvrdé a křehké zároveň.

V české kinematografii je to film ojedinělý, protože si v něm všímáte každého detailu a vnímáte, jak spolu ladí - nejen v hereckém projevu, ale i v ději, i v dobových realitách. Nejprve obrazem: pozorujete dobové tramvaje, do kterých se naskakovalo za jízdy a pamatují je ještě vaši otcové nebo dědečkové, mužské odívání, které vytvářelo jiné, úspornější, šlachovité postavy s jiným rytmem chůze (kšandy, kalhoty do pasu, klobouk a plášť), obdélníkové stoly v kantýnách, u kterých se jedlo vestoje, výtahy zvané paternoster, zchátralost a šed' poválečných budov, jiné tvary šálků (širší a mělčí), kovové rámy postelí, výlohy obchodů atd.

A tážení se? Na konci filmu opravdu budete přemýšlet nad položenou otázkou, jež v něm přímo zazní. Je to hozená rukavice a každý z vás ji zodpoví podle svého založení. Proč je těžká? Protože víte, že teoreticky se to u stolku s horkým kafem pěkně mluví, praxe je však těžší. Ať už se rozhodnete jakkoliv, budete podprahově tušit, že ideál, ke kterému člověk směřuje, jej má přesahovat, i kdyby jej člověk nedosáhl.

Ta otázka ve filmu zazní: Jaký otec je lepší - čestný, který neuhnul i za cenu života, nebo ten, který ví, že mašinérie člověka semele a chce vychovávat své děti živý? Nikdo nevíme, jak bychom se hrůze v tvář postavili, když se v současnosti pohybujeme v zemi, kde můžeme svobodně vyslovit svůj názor. Proto nemůžeme nikdo dělat ramena, kromě těch, kteří své hrdinství již prokázali, a takoví lidé ramena obvykle už vůbec nedělají. Ale jak tak vidím, že si komunisté po volbách rozdělují kraje a slyším často argument, že jsou jiná strana, jiní lidé, a to i od lidí, u kterých mě to překvapuje, tak si připomínám a budu si vždycky pamatovat (nejen tento zlomek dat a jmen): 1948, 1968, 1977, Milada Horáková, Jan Zábava, Jan Palach, Ivan Martin Jirous, studenti vyhození ze škol, lidé vyhození z práce. A silně na mě zapůsobili výpovědi lidí na stránkách <http://www.vernyzustanu.cz>

Můj hrdina je ten, o kterého jsem se bála, protože si jej za jeho postoj vážím (a zároveň vnímám smutek a nevyhnutelnost, které to s sebou nese - ten, o koho se bojíte, se pohybuje v nebezpečné situaci a může opravdu zaplatit životem). Obecně je to podle mě člověk, který inspiruje druhé k noblese v chování, poctivému jednání, k odvaze a taky k nadhledu.

Ten, kdo naopak přispěje k nespravedlnosti, porušení hranic, na někom se proviní, poruší rovnováhu - jinými slovy: otevírá dveře tmě.

Český národ nehovoří o hrdinech nahlas. Snad je to proto, že o tom výjimečném se slovy vyjadřuje těžko. Lépe se o tom mlčí. Tento film však (a nejen on) může přispět k tomu, že se to pomalu změní a nebudeme se ostýchat mluvit o tom, kdo jsou hrdinové a proč jsou pro nás důležití.

Informace o brýlích: Press Office - HD OKIA ZED_COMM